

Соціальні забезпечення в світлі авторитетних інформацій.

З пресової конференції в „Сусп. Обезпечальні“.

Ми вже вчора подали коротку вістку про пресову конференцію, яку скликала дирекція „Сусп. Обезпечальні“ у Львові. Взяло в ній участь 10 журналістів і вся управа забезпечальні, а саме: нач. директор д-р Шумський, віцедир. д-р Корський, нач. фінансового відділу м-р Сосновський, нач. адм. і госп. відділу м-р Джимуховський і начальний лікар д-р Мізюра.

Отворив конференцію д-р Шумський, заявляючи, що управа бажає знайти живий контакт з масами через пресу, що є тим konieczним, що з уваги на реорганізацію соц. забезпечення підносять часто різні закиди, часто-густо також на сторінках преси. Нотатки в пресі не все річеві, нерідко є в них і зловна критика. Промовць застерігся, що темою конференції не повинен бути сам закон про „сцаленьові“ забезпечення, його критика, а справа його виконання. Як усе на початку, так і тут є чимало труднощів, є також чимало різних браків. Зокрема у Львові на перешкоді стоять тому, щоб все як слід поставити, фінанси. Доходи є менші ніж видатки. Проте доробок Львова є чималий. Нач. директор закінчив просьбою ставити на конференції інформаційно-річеві запити, на які управа з місця дасть відповіді.

На запит щодо доходної служби довідались зібрані журналісти ось що: Закон говорить, що забезпеченню підлягають усі, яких затруднюється „на підставі умови про працю, або які є у службовому відношенні“. З того випливає konieczність забезпечувати теж доходлячу службу. Підставою є фактичний заробіток, при чому долішня границя для обчислення є 25 зол. (хочби дана людина заробляла тільки 10). Якщо доходляча служниця працює в кількох місцях, то кожний працедавець має її зголотити, а Обезпечальня визначає йому висоту чинити. Аналогічно є і з умовами працівниками, які мають кількох працедавців.

Справі домашньої прислуги, якої започатковане забезпечення викликало в широких колах багато невдоволення, а навіть і в заінтересованих, які бояться, що це забезпечення утруднить їм знайти місце чи втриматись на чьому, присвячено на конференції чимало уваги. Особливо оспорювали зібрані вартість заплати „в натурі“, що в львівській „Обезпечальні“ оцінила на 30 зол. Д-р Шумський перечив немов би то оцінка була за висока, причому зібрані довідались, що Жовква і Сокаль визначила вартість удержання дом. прислуги на 15 зол., а інші повіти ще не устійнили. Висоту рішає властиво адміністраційна влада.

Другою справою, над якою широко дискутовано було лікування зубів. Це лікування буде тепер дещо утруднене, бо пануватиме засада профілактики, себто запобігання недугам. Не тоді мають зголошуватись пацієнти, коли стан уже важкий, а дбати вони мають, аби до такого важкого стану не допустити. Щодо зубів — то вже не буде довгого лікування, обдаровування протезами, тощо. Пацієнти мають зголошуватись не аж тоді, коли почалась т. зв. „прухніца“.

У дальших виводах д-ра Мізюри (бо він цю справу реферував) почули учасники конференції, що причиною звуження розмірів лікування є також konieczність ощаджування. Коли обнижено вкладку на 5 проц. і доходів буде на 33 проц. менше, тоді обмеження десь мусять бути. Замість 3 „пшеходніх“, залишиться тільки 1 перехідна лічишка при вул. Фредри. Виривання зубів залишається надалі також без доплати. Пльомбування не є обов'язком. Ця діяльність має бути самовистарчална. Є цинік, якого складали беручи під увагу клініки, шкільні поради, тощо. Пльомба найдорожча 7.50, тоді коли лікар бере багато поза 10. Доплата до протез 25—50 проц., залежно від доходів пацієнта.

Репресійні доплати при ліченню недуг (з винятком лікування сухіт і венеричних хоріб) є не для заробітку, (вони є мінімальні), а для збереження напливу псевдо-хворих, які беручи лікарства, продавали їх потім, а через те повстала ціла біржа, на якій торгують спеціфіками.

При дальших інформаціях довідались журналісти, що кожний забезпечений має евіденційну карту, тобто своє число і там нотовані є його затруднення на терені забезпечення і все що з забезпеченням вийде. Кожний працедавець дістає „ожечене“ про вимір і платиний наказ. Засадничо платиний наказ повинен бути тільки при спірних справах, але на львівському терені рішено висилати всім. Розрахунок щомісячний, заплата має наступити до 10.

кожного місяця. При спізнєннях відсотки проволочи, які тепер нікому не будуть даровані. З уваги на дуже багато помилок в надісланих розрахунках, які треба майже з правилами поправляти, виміри спізнились і поза місяць січень ще не пішли. Інформатори, якими були згадані на початку нашої статті всі члени управи, підкресливали користь, які містять у собі для всіх зреформовані забезпечення, зокрема велике упрощення, бо працедавці, які досі мали до діла з 4-ма обесп. інституціями, тепер кореспондують тільки з одною.

Дуже глибоку і річеву промову виголосив ред. Вайншток з „Хвилі“, критикуючи сам закон, висказуючи бажання, аби бодай виконувало його з користю для забезпечених. Бо добрий закон при хибному виконанні зтрачує свої користі і навпаки в найгіршому законі можна відповідною процедурою змякшити його гострі контури. Бесідник подякував за інформаційну конференцію, яка прояснить деякі непорозуміння.

Слідуючу конференцію рішено відбутися в лічилищі Каси Херих при вул. Курковій.

В. Н-вич.

Великі совітські зброєння.

Як повідомляє московський кореспондент, на засіданні ради совітської військової організації Ославахім на Кремлі 23. ц. м. запалися рішення в справі хемічної і повітряної зброї. Організація підлягає тепер безпосередньо трьох років вишколити 100.000 летунів. До організації приступило 750.000 нових активних членів, між ними 200.000 хемічних воєнних спеціалістів і 150.000 вишколених стрільців з броневою Ворошилова. На увагу засадує факт, що в 150.000 жінок має військово-вишколені, а саме в орудуванні модерною воєнною зброєю. Висхідно затягнути в цьому році велику партію Ворошилова для організації.

Хліборобські заворушення.

НЮЙОРК, ПАТ. Із Мехіка повідомляють про хліборобські заворушення в селі Мічоакан. До грізних заворушень прийшло середовсім у місцевості Тарісеурі. Пять річних робітників було збитих, два згинув, а полум забудувань фарми, багато було ранених. На пасники повалили будинки фермерів і напали на рілних робітників, які не хотіли до них прилучитися.

Ширіть наш часопис!

МАТЕРІЯЛИ

на мужеські убрання. Найновіші зразки, величезний вибір по фабричних цінах тільки у фірмі „ДІМ МОДИ“

71/53 3—5

Львів, пл. Маринська ч. 4.

З польської преси.

Ще про „столицю“ Київ.

Постійний власний кореспондент „Газети Польської“ у Москві п. Отмар поміщує у 80 ч. того центрального варшавського органу ББ, з 21. ц. м., велику кореспонденцію п. н. „Київ столиця України“. Кореспонденція — як усе, що пишеться із Світів — писана у дуже обережному тоні і з „дипломатичною“ фразеологією, де змісту треба не раз шукати між рядками. Раз-у-раз автор покликається теж на совітських інформаторів, не наводячи інтерпретації українських небільшовицьких чинників. Через те стаття мимохіть трохи однобока, тим більше, що автор не виявляє в ній великого знання українського національного руху і має досить дикий погляд напр. на словник української літературної мови, вживаючись у відкриті двері, що багато слів у ньому незрозумілих для українського простолюдя, так, начеб дійсно Академія Наук у своїй фільмолігійній діяльності мала санкціонувати зьомальні мовні дульгаризми. Відчувається теж тут і там легковажне ставовище автора взагалі до української мови, що обнижує рівень такої поважної інформаційно-політичної кореспонденції.

Всеж подаємо з неї деякі уривки, як будь-що-будь цікаві помічення сторонньої людини.

Автор слушно зауважує на вступі, що перше вражіння на звістку про перенесення столиці УОПР в Харкова до Києва могло бути таке, що це „хочби частинне заспокоєння українських національних аспірацій“, і то „безпосередньо після хвилі строгих антинаціоналістичних репресій“. Однак по суті це акт, який

„повинен приспішити процес фіналізування совітизації України через скріплення просовітського елементу на правому березі Дніпра, які то околиці були пушчеві в кількох останніх роках дещо самопасом“.

Кажучи про поступ упрощення ліво-бережжя і пролетаризацію тамонного хліборобського населення, автор протиставить тому процесові Правобережжя, якого хліборобське обличчя осталося майже без зміни. „Очевидно, що хліборобське населення хочби з чисто технічних причин є багато важче до „обробітки“ у пропагандному гачику і, послідовно, значно менше „ентузіастично“ настроєне від міського елементу“. Схарактеризувавши в той спосіб делікатно, але проречисто, ворожі Світам настрої українського Правобережжя, автор стверджує, що центральні совітські влади прийшли до висновку, що

„треба скріпити просовітський елемент на Київщині, особливо тому, що відносини в українському селі, не вважаючи за минулорічний врожай і „колективну заможність“ („ланки“ автора кореспонденції — поим Ред.) є досить далекі від ідиллі“ (!).

Тут автор далаєвує причини ворожнєти до і зводить їх виключно до харчових спорів, вірніше кажучи — голоду, викликаного колективізаційною політикою. Однак „власти далаєвує забувають, що Київ був донедавна „внутрішнім Німевом“, якщо річ іде про культурно-освітні справи. Хоча репресії проти Академії Наук і словника української мови не були викликані реальною небезпечкою, але

„острах перед нею каже не раз совітським вождям дмухати на зимне“. „Розумуючи їх категоріями, що кажуть їм переводити репресії супроти автора будь-якої статті про якийсь зв'язок української культури з Заходом — ми повинні в Польщі замикати доки українця, який нпр. егадує, що „українці належать до східно-слов'янської етнічної групи“.

Після такої досить невдалої паралаї (бо взагалі не ялось чейже польському публіцистичній парламентарній республіці прирівнювати до „східних“ теорій!), автор зупинюється над „більшовицькою українізацією“ і випрадує її такими прикладами, як приймавля до партійних шіхлонців української національності та широких святкуванням 120-роківин Т. Шевченка. Як єдиний теж приклад деукраїнізації — приклад дуже кепський — Отмар наводить право розігнати на Україні посылати дітей до російських шкіл, — начеб того права і раніше не було! Радіє п. Отмар з „ліквідації“ галичан в УОПР, бо вони — мовляв —

„робили кар'єру передовсім веденням запані протипольської агітації“. „Селянські українські маси у величезній більшості далі є „лещні“, при значно гіршому відношенні зв'язку до златідненої колективізації, ніж у Великоросії, а робітничий елемент треба вважати цілком підготованим, ба навіть повністю інтегрованим до „більшовицької українізації“. Останній фактичний стан на Сов. Україні

Закінчує автор описом приготувань Києва на прийняття збільшеного бюрократичного апарату (будова домів, краший адміністративний зв'язок з Москвою) та заміткою, що Київ стає столицею УОПР м. ін. і тому, що Світи хотіли проявити „вотум довіри“ для польської „мирової політики“.

Споживачі чоколяди

мусять вибирати таку, яка приносить хосен здоровлю. — Отже читайте, які складники подані на опакуванні чоколяди фірми А. ПЯ-СЕЦЬКИЙ А. С. — випродукваної з найчистіших сирівців.

РАДЕХІВ.

БОЛШІВЦІ.

БУЗЕЧЧИНА.

Ревізія у філії „Просвіти” в Тернополі.

АРХИВІР АНГЛІЙСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

ЕМІЛІЯ БРОНТЕ

у переказі М. Рудницького.

Визначити скідькість примірників.

ЦНА 2 30Л. 50 СОР.

...регулятивних „Діла“ І зол. 80 сот.

Пересадка 50 сот. больше.

БИТЬКІВ.

ВАРШАВА.

НА ШКІЛЬНІ ТЕМИ.

(Голос учителів української мови з Перемишля.)

Д-р Е. Гриняк записав у своїй рефераті трьома підручниками правописних правил, а саме "Правописними Правилами" Наук. Т-ва ім. Шевченка" у Львові з 1932 р., правилами цьогож Т-ва в укладі акад. Мих. Возняка з 1929 р. і правилами "Рідного Писання" з 1935 р. Референт по річній аргументації виводився проти уведення до шкільного ужитку правописних правил Наук. Т-ва ім. Шевч. з 1929 р., а тим більше проти засад проф. І. Орієнка; закінчив натомість за "Правописними Правилами" з 1922 р. — з деякими змінами, чи радше доповненнями неточних і недоговорених там місць. Під кінець подав референт від себе під

**Товари
блатні**

вовни, шовки, полотна, пост'ль

Ф. Ожеховський

Найбільший вибір. — Найнижчі ціни.
Львів, Ринок ч. 29.
7153 27—180. Телефон 23-33.

дискусію 10 тез і висловив думку віднести у правописній справі до Наук. Т-ва ім. Т. Шевченка у Львові та до Кураторії Львів. Шкіл. Округи, щоб зайнялися вирішенням цієї справи у школах.

Реферат викликав живу й обширну дискусію, яка свідчила не лише про велике зацікавлення приватних, але й про наболілу для них проблему.

У висліді переведеної дискусії конференція прийняла такі ухвали:

1) Конференція учителів української мови перемиських шкіл визнає потребу устійнення українського правопису в школах справою актуальною і пекучою. Тому, заки вирішати її й нормують міролайні чинники, зібрані вибирають зпоміж себе комісію чотирьох, яка має обробити це питання по лінії думок реферату проф. д-ра Е. Грицака, а вислід своєї спільної праці, одобреної на слідуючій спільній засіданні, подати на письмі кожній перемиській школі до вжитку і застосування. До цієї комісії 4-ох

увійшли: 1) д-р Е. Грицак, проф. держ. укр. гімназії, 2) д-р І. Мандук, проф. І. держ. пол. гімназії, 3) проф. Вас. Ляхович, учит. прив. гімназії „Укр. Дів. Інституту“ і 4) дир. М. Зубрей, управитель вселюд. школи ім. М. Шашкевича.

2) Звернутися до Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові з проською, щоб Фільольогічна Секція зайнялася ревізією свого становища у правописній справі з 1929 р.

3) Віднести до Кураторії Л. Ш. О. з проською, щоб Кураторія зайнялася в порозумінні з Н. Т. ім. Шев. вирішенням правописного питання в школах та в своїх шкіл. видавництвах (накладом шкіл. фонду) та щоб перевела ще в цьому шкіль. році правописну анкету між учителями української мови в держ. і приват. школах.

4) Звіт із відбитої у Перемишлі конференції помістити в українській фаховій і шкільній пресі, щоб зацікавити цією справою і спеціалістів і ширший круг громадянства.

Свята Шевченка в Ч.С.Р.

Т-во „Самопоміч Українських Емігрантів“ відсвяткувало 10. 3. ц. р. по своїх відділах у північно-східній Чехії свято Т. Шевченка такою програмою:

Відділ у Градці Кральове заст. гол. В. Кікіничук привітав гостей і в короткім слові згадував значіння свята Шевченка. Гурток співаків відспівав „Заповіт“. Святочний реферат виголосив інж. Д. Ослач. М. Дорундзяк декламував „До Основ'явенка“, В. Кікіничук молод. — „Іван Підкова“. Свято закінчили нац. гимном. Перевели збірку на лат. цілі.

Відділ у Пардубицях. По відкритті свята головою Ю. Кучером прочитали реферати інж. Мордвинів та мгр. фарм. Яхно. Хор відспівав „Заповіт“. П-ні Осадчова, Юрко

Зденек Марков декламували. П-ні Павлюкова виконала сольо-співу на слова Шевченка. Свято закінчили гимном. Безробітні українці поприходили пішки з далекіх околиць, щоб взяти участь у національній святі.

Відділ у Йозефові н. М. Зборам провів голову відділу М. М. Лобаз. Святочний реферат виголосив проф. Луки Янович. По співі „Заповіту“ декламували: діти — Ромко Лобаз („Наша слава Україна“), Ярослав Лобаз („Мово ріка, слово ріка“) та пп. П. Коплик („Холодний Яр“) і М. Олександр („Сон“). Хор співав українські пісні, свято закінчили гимном.

На святі у всіх відділах було чимало гостей-чехів.

(У. Т.)

Література на Україні на порозі нової п'ятилітки.

II.

Нарешті дуже цікава літературна організація Радянської України — це „Лочаф“ (Літературне об'єднання червоної армії і фльоти). Організація розпоряджає органами: „Червоний Боець“, масовий журнал „Червоноармійська Естрада“ та літературна сторінка газети „Червона Армія“; і має на меті не лише відповідно виховувати червоноармійців, але й плекати мілітарну тематику взагалі в літературі.

З „цивільстів“ до організації належать між іншим Пилипенко, Панч, Кириленко, Ірчан, Микитенко. Як охоче інформує Ведмицький, „письменники, нечервоноармійці, цивільні, включаються в бригади для участі в маневрах червоної армії, воєнізуються, вивчають життя й побут армії і відтворюють її досягнення й боротьбу в художніх творах“ (тамже, ст. 72). З літературної продукції „Лочафу“ треба відмітити твори Дубинського („Контр-удар“, „Відвага“), Ірчана („Осін в димах“), а особлязо прецікаві, мало тенденційні і назагал історично правдиві „Записки полоненого“ Кобця та „Син полку“ Кальницького. Обидва останні твори тепер на індексі заборонених книг.

Ще згадаємо про „Ланку“ та „Марс“ (Антоненко-Давидович, Косинка, Осьмачка, Підмогильний), то, здається, вичерпаємо найцікавіші угруповання радянських письменників. Згадані тут письменники після заборони „Марса“ залишились поза організаціями, та кож як і неоклясики — Зеров, Філіппович, Рильський, Могиланський і Драй-Хмара — це „гроно п'ятірне нездоланих співців“ (за висловом Драй-Хмари).

Напередодні 23. IV. 1932 р. на Україні лишились ніби на постійне такі організації: ВУСПП, „Плуг“, „Молодняк“, „Лочаф“, які й творили Федерацію. Всі інші були розв'язані, колишніх їх членів оголосили політично небажаними, і лише після відповідної рега-

білізації індивідуально деякі з них були прийняті до ВУСПП.

Цю організацію супроводила, власне й попереджала, шалена атака на всіх і вся. Кинули гасло: „Сривать маски!“ і це гасло на 100 відс. використали всілякі вочревісущі „робселькорі“. (До речі, майже галицька дійсність, тільки на Великій Україні „демаскувались“ невідомими авторами хоч і відомі, але живі і творчі ще письменники).

Внаслідок „дискусії“ підчас „сривання масок“ утворилося нове поняття попутника. А саме він мусить активно співпрацювати в соціалістичній, „щоб з попутника стати союзником пролетарської літератури, а потім і пролетарським письменником“. Отже до трьох-степенної градації введено ще нове „чистилище“ — союзника. Нічого в цій системі нема нового й оригінального — це загально прийнятий радянський шаблон...

Як кажемо, після загального „демаскування“ відносини були ніби вже стабілізувалися, доказом чого може бути масовий призов нових „ударників“, або еліти „Плуга“ з „Трактором“ і переміна назви буквально за місяць до ліквідації. Та раптом ЦК ВКП(б), нікого не питаючи, з дня 23. квітня 1932 р. ліквідував усі дотепер існуючі літературні організації і створив єдине об'єднання радянських письменників, куди входять усі, „що підтримують платформу радянської влади і прагнуть брати участь у соціалістичному будівництві“ (з резолюції ЦК). Очевидячки, взаємного „демаскування“ було досить для ЦК. Один з органів ВУСПП („За Маркса-Ленінську Критику“) з розпачу і несподіванки лише пробелькотав: „Цю постанову радянські письменники всього Союзу зустріли з величезним ентузіазмом і піднесенням“ (ч. I. з 1933). Це очевидячки була лише добра міна при поганій грі, бо чейже ніхто інший, лише ВУСПП, ставши „переможцем“, уважав себе єдиним неомильним інтерпретатором Сталінського „православ'я“.

І так напередодні нової п'ятилітки на Україні існує лише одна літературна організація, а дотеперішні змагання між поодинокими амбіт-

ними одиницями чи групами замісно казати про „соцзмагання“.

Якіж перспективи розвитку української літератури? „Практика бригадної праці, аніж на боротьбу з проривами (?), безпосередня участь в соціалістичній, застосування у своїй праці методи ударництва й соцзмагання, показують, що пролетарський письменник стоїть на вірних шляхах свого розвитку“ (Од. Ведмицький, тамже, ст. 83). У зв'язку з такими багатонадіями, перспективами „перед пролетарською літературою партія поставила завдання створити цих Магнетобудів літератури“, і ясно, що створення цих Магнетобудів „зв'язане з боротьбою за чистоту художньої літератури“ (?), за партійність художньої літератури“. — каже той самий інтерпретатор партрезолуції.

Додамо від себе, що методами середньовічного рабства („соцзмагання“) вже створено індустріальні Магнетобуду, які лиують до господарської структури СРСР (прошу прислати п'ять Ленінських укладів!), як... корові сілос. Цимиз методами хотять творити ще й нові „Магнетобуду“ — на цей раз літературні. Шож, поживемо, побачимо! А тимчасом митих „Магнетобудів“ нема зовсім паперу.

Відсутність валюти змусила СРСР з 1931 р. зовсім відмовитись від імпорту паперу, а з 1932 р. припинити також довіз з закордонних півфабрикатів. За пляном першої п'ятилітки мали на увазі розбудувати власну паперову промисловість, але й тут, як і всюди, план залишився побожним бажанням „поетів“ з Держплану. В 1932 р. в паперову промисловість вклали 47 відс. передбачених пляном капіталів. За пляном у цьому році мали виробити 377 тисяч тон культурних родів паперу, але роздумалися і на початку року „план“ зменшили на 397 тисяч тон; і от підсумовуючи перше півріччя, більшовики мусили признатись до недо виконання і цього куцоого пляну на 41,2 тисяч тон. Не помогли і нові паперові комбінати в Крелі.

З паперовою промисловістю на Україні ще гірше. Раз, що у нас нема лісових масел, а друге, спеціальна господарська політика Москви привела до того, що на Україні майже загальні нема паперової промисловости. З 14 фабрик (вірніше — фабричок) лише три можуть виробляти культурні роди паперу (виробляють фактично лиш одна). Що Україна не може рухувати в даному випадку на „братерську“ допомогу Москви, свідчить факт просто жахливого вигляду продукції українських вишніштв останнього часу. „Руки загребущі, від „завидуючі“ Москви віють лише з України „викачувати“ хліб, вугілля, залізо й інші українські багатства.

П. Котович.

Бувші вояки вимагають.

ПАРИЖ, 26. III. ПАТ. Наради гол. ради об'єднання б. вояків скінчилися резолюціями, що вимагають: перевести вибори до парламенту на основі пропорційности, дати право голосування жінкам, розв'язати законодавчі палати, нові вибори, гарантії справедливого плебісциту в басейні Саари, прихильність до С. Народів, не визнавати зброєння Німеччини, підтримати самостійність Австрії і ліквідувати економічну війну, що вишла зі самолюбства поодиноких держав. Окрема резолюція стверджує, що об'єднання співпрацюватиме далі з б. вояками всіх країн.

Завдання нім. господ. політики.

БЕРЛІН, 26. III. ПАТ. Мін. фінансів Німеччини Шверін-Крошіґ мав в університеті у Мюнстері відчит про німецьку фінансову й госп. політику. Зміст його такий: Щойно Гітлер привернув довіру у тривалі політичні відносини з Німеччиною і створив основи для госп. поправ. Широку акцію праці для безробітних покрити з позичок, яку звернуть до 5 літ. Крім цього будуть покриті т. зв. податкові сертифікати на 4 мільярди і дефіцит з мін. літ у висоті 2 мільярдів марок. Нові зобов'язання на боротьбу з безробіттям мусіли прийняти, бо інакше було б дійшло до нового дефіциту. Всеж таки будучи нім. господарства, в зв'язку з низкою законів про обниження податків та покупчою силою мас, заповідається добре. Водночас мін. заявив, що Зл. Держави будуть мусіти вибирати: або Німеччина буде купувати в них сировину, або буде платити їм довг. З обох джерел Америки користати годі.

Галицький Магазин Новостей Галицька 15.
Поручає вовни, сунина, шовки, зефіри, полотна та всілякі блаватні товари по найнижчих цінах. При закупівлі товару від 5. зод. дарують білет до першорядних кін.
5/73 3-2

Генрих Вернер

Львів, Коперника ч. 12.
одиноке джерело товарів залізних, сталевих, ремісничого знаряддя та начиння кухонних.
87/55 4—30

городовини, господарське
і квіточе, огородничі при-
ладдя, засоби до поборю-
вання рослинних шкідни-
ци, поручає фірма

Сама канцелярія була дуже примітивна, уладжена. Під цим оглядом я взагалі мав мало розмаху. Можливо, що інший на моїй місці був би тут виступив відразу з великим шумом і галасом, був би сотворив велику команду з ріжними відділами, писарями, референтами, адютантами. Та я признаюся, що ніколи не мав до того хисту і, здається, ніколи не буду мати. Карні справи вів радн. Рожанко-ський, мене заступав д-р Томашівський, а у с-мій канцелярії були заняті д-р Новаковський і Катамай. Рахункову сторону діла вів Індішевський з провіантовим підфіцером А. Жолою. Все інше було зложено в руки командирів куренів та сотень. Їх обов'язком було складати тільки рахунки з побраних грошей та присилати своїх підфіцерів до відписання легітимного приказу, або, як я його назвав, полкового приказу. Гроші були зачинені в дерев'яній скрині, перед канцелярією стояла вартя. Я не мав багато часу, щоб займатися канцелярською роботою. Майже щодини треба було їздити до Мукачова до військ. команди, щоб вижидати приказів та старатися про все для стрільців. А багато ще їм бракувало. Не згадуючи про однострої, треба було подумати про обуву, про крієн, про муніцію до науки. Зібрані зі Львова „Веридлі“ розгубилися по дорозі, бо і мало хто з добровольців дбав про стару зброю. Треба було виклопотати кухні, взагалі все те, чого військові відділи потребують, а чого ми не мали. А як знову зложився так, що я лишався у Горонді, то треба було вснакати й у внутрішню господарку, мати свої справи, відслухувати й закінчити справи.

ЛЬОНДОН, 26. III. ПАТ. З Вашингтону повідомляють, що погляди самоходових робітників і підприємств узгоджено і конфлікт зліквідували. През. Рузвельт добув знову перемогу й доказав, що його впливи у громадянстві дуже широкі. Умова згоди така: Повна однозгідність збірних умов та справ найму праці. Робітникам гарантують право належати до амер. федерації праці та репрезентації тими особами, які вони виберуть. През. Рузвельт догадується, що швидко повстане Рада Праці, яка ладнати конфлікти робітників і працевлаштування так буде створена нова система порозуміння між робітн. і підприємствами великого самоходового промислу.

ЛЬОНДОН, 26. III. ПАТ. По думці Вашингтонської умови, має у Детройті повстати до 24 год. комітет з 3 осіб: 1 робітника, 1 підприємця й 1 неутраляного, що ладнати конфлікти робітників з працевлаштування з тим, що рішення комітету будуть остаточні.

Нац. соціалісти в Сарщині відзиваються.

САРБРІКЕН, 26. III. ПАТ. Урядові чинники ствердили, що ряд організацій, підпорядкованих розв'язанні в Сарщині нац. соц. партії, відновля діяльність. Торкається це м. і. нац. союзу жінок, нац. соц. стрілецького союзу та союзу німецьких дівчат. Від членів тих організацій стягають знову складки. Крім того на вулицях міста появились відділи членів тих організацій, з тією ржницею, що машерують не в одностроях.

САРБРІКЕН, 26. III. ПАТ. Споміж членів німецького фронту Сарщини зорганізували т. зв. відділи порядкової служби, до якої покликають членів розв'язаних нац. соц. пробоевих і штафетових відділів. Б. членам тих відділів заборонили мабути покидати Сарщину без спеціальної відпустки. Соціалістична „Фолькс-штіме“ виступає проти одноцілої акції німецького фронту, зазначаючи, що під покришкою порядкової служби воскресили в Сарщині нац. соц. відділи поліційної помочі, якої члени рекрутуються зпоміж штафетівців.

ПРИГОТУВАННЯ ДО ПЛЕБІСЦИТУ.

САРБРІКЕН, 26. III. ПАТ. Згідно з інформаціями, що тут прийшли, в Німеччині стали вже організувати посилки виказів осіб, управнених до голосування в плебісцитовому терені Сарщини. Управнені до голосування, що можуть вилегітимуватися т. зв. карткою арійського походження, дістають спец. виборчі карти, які уповажнюють, подібно як підчас плебісциту на Гор. Шлеску, до безплатного переїзду з місця замешкання на плебісцитовий терен. Безплатним переїздом будуть користуватися особи, що живуть навіть в Америці, яким звертатимуть кошти подорожі.

лагоджувати найважливіші письма. А найбільше до роботи давали розвідчі історії і справи, до яких стала військ. команда вживати добровольців. Про цю сторону справи докладно пізніше.

Зараз другої днини, як ми приїхали до Горонди, видав я спеціальний приказ про те, як мають добровольці поводитися на Угорській Україні. Приготував я їх на те, що тут застануть зовсім відмінні відносини, як у Галичині, та й на ті спеціальні обставини треба звернути увагу. З другої сторони побачать темного мужика, що й мовою своєю нагадуватиме якусь старовину, а з другої сторони стрінуться з мадярським шовінізмом, що стоїть на сторожі, щоб до того мужика не пробивався найменший промінь свідомости. Отже важне те, щоб своєю людською поведінкою супроти селянина позискати його для себе, а не образливими словами та гострим осудом мадярської системи. Найменший того роду промах викличе донесення на добровольців і за ним підуть слідства, неспокої та може й перекинення нас у такі сторони, де навіть не буде з ким як порозумітися, ані до кого слова сказати. Відносини з місцевим населенням уложилися якнайліпше. Крім незначних нарікань на дрібні шкоди, які зараз виплачувано, не було приводу до інтервенцій. Нераз приходив місцевий нотар — у роді давнього мандатаря — та з обуренням підноси, що якийсь добровольець висказався відемно про мадярів, але усе те вдалося полагоджувати в власнім крузі ділання.

(Далі буде.)

По широкому світі.

Предсідник союзу німецьких студентів у Барліні видав розпорядок, що наказує всім студентам мужчинам, записаним на німецьких університетах, обов'язок відбутися військовий вишкіл.

— До хати соц. посла Льонгета, заступника предсідника слідчої комісії в справах заворушень у Парижі, вломилася невідомі люди. Розбили бюрка, та які документи викрали, досі невідомо.

— Біл Фламенвіль (Франція) осушується на просторі 30 км. в море земля відкриваючи останки скаменілого лісу, що мав існувати між британськими островами і Францією.

— У виборах до італійського парламенту голосувало 10.433.536 осіб, з яких проти фашистського режиму голосувало 15.265 осіб.

— До Білого Дому дістався вночі якийсь божевільний Ейодер, одначе його припала пані Рузвельт і передала палатній охороні. Підозрюють, що він хотів убити Рузвельта.

— Англія розписує внутр. пошечку на 100 міль. фунтів на цілі оздобування.

НОВИНКИ

— ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм дентистичнім заведенні Сикстуська 17 від 9—1 і від 3—6. — Насс. 1305 1—5

— ЧЕРЕВИКИ жіночі, мужеські і дитячі купуйте в одиночій українській Магазині Взуття „КОМЕТА“ Львів — Ринок 21. Співвітть гасло „Свій до Свого.“ 68/53 11-?

— Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, і. пов. Тел. 54-46. 3-?

— Церковні брокати, борти, френдзі, напачені хрести, панаму до вишивання фелонів і фан, дзвони, всі готові церковні річі, плашениці, книги, світло, каднло, печатки для Парох. Урядів, хінсько-сріб. і альпакове столове накриття, ліжка, прапори і відзнаки, поручає Дім тор-пром. „ДОСТАВА“ в Львові, Домініканська 11Д і Руська 20, в Перемишлі, Костюшка 5 і в Тернополі, Руська 14. 1106 29-?

— З діяльності Українського Наукового Інституту у Варшаві. В суботу 24. ц. м. в год. 6. веч. в домівці Українського Наукового Інституту у Варшаві відбувся виклад доцента краківського університету д-ра В. Кубійовича на тему „Етнографічна мапа українських земель“.

— Змагання на тіл позички „Рідній Школі“. Недавно подавало „Діло“, що по нараді в громаді Ременів підписали тамошні установи і громадяни „Рідній Школі“ 450 зол. позички. Як це почули громадяни у Підберіцях, львівського повіту, постановили собі, що мусять у Підберіцях позичити „Рідній Школі“ найменше 600 зол. Дотепер підписали вже 533 зол. і з того 80 зол. вже виплатили. Одначе обі ці громади Львівщини мають тепер небезпечного конкурента у громаді Гаї, де українські установи підписали досі позичку на 525 зол. Замітне, що одну позичку на 25 зол. складають ті малі діти, які в минулому (1933 р.) ходили до дитячого садка „Рідної Школи“.

— Нові міста у Сх. Галичині. Розпорядком міністра внутрішніх справ піднесено до ряду міст громади: Гусятин, Тласте та Мельниця в тернопільському воєвідстві.

— Українка. В „Газеті Польській“ з 25. ц. м. помістив відомий польський письменник і здєс Літературної Академії Ю. Кадєн-Бандровський велику статтю п. з. „Тарас Шевченко. У 120-літні роковини уродин“, обговорюючи в ній м. і. звязки Шевченка з поляками.

— О. Буркгард — лектором університету в Мінстері. Недавно в університеті у Мінстері (Вестфалія) замість д-ра П. Богатирьова призначили лектором російської й української мови та літератури Освальда Буркгарда, колишнього професора київського ІНО. О. Буркгард уродився 1891 р. у Києві і скінчив там гімназію та університет. Він виступив в українській літературі як дуже добрий перекладач на українську мову новіших німецьких поетів, його переклади друкувалися в „Житті й Революції“ та ін. виданнях. Р. 1931 Буркгард покинув Радянську Україну і переїхав до Німеччини. В його особі мінстерський університет дістав першого лектора для української мови й літератури — німця. Разом із тим це другий лекторат після університету в Галле, де українську мову й літературу викладає проф. Д. Чижевський. (У. Т.)

— Наука латини в гімназіях. Польське м-ство освіти зарядило, що ученики теперішньої IV. класи в математично-природничій гімназії, які не одержать промоції до V. класу, а схочуть учитися в II. класі нової гімназії, мусять у шк. році вирівняти залеглости з ділянки латинської мови. Коли трапляється більше таких учеників, кураторія повинна створити для них спеціальні комплекти доповняючої науки латинської мови.

— Народи нотарів у Львові. В суботу 4. п. діло відбувся зїзд нотарів усього терену львівської апеляційної округи. Було присутніх 132 нотарів. У звязку з ліквідацією нотаріальної палати в Перемишлі майно обох палат, львівської та перемиської, передали новій львівській палаті львівської апеляційної округи. В склад нової нотаріальної ради ввійшли: Соколь, Вітвицький, Шефер, Типрович, Лагодзький, д-р Савицький, д-р Тшос, Шниусь, Гурвицький, Земінович, д-р Бейнарівич. Президент Соколь, віцепрезидентом Типровичем. Президент Соколь здав звіт у справі творення нових кадр працівників із укінченням приватної помочі для вдів і сиріт по нотарях, 43 помочі. До ревізійної комісії ввійшли: Войциський, Міський, а як заступники Мотушський та Земба.

— Дивні пригоди селюха у Львові. До нашої редакції прийшов п. Степан Шульган, 6. народний учитель, і вказуючи на свіжі товчені рани на своєму обличчі, оповів дивні пригоди, яких зазнав сьогодні у Львові. Він вийшов пішки зі села Пристань пов. Жовква і прийшов біля 7 год. вранці до Львова. За жовківською ргачкою напали на нього якісь три люди, які не подобалася його шапка, і з криком: „Моркаль! Гітлер! почали його бити. Один аларм його бляшаною путнею в голову, а другий якийсь твердим предметом, скалчивши в уст та лице, так що кров його обляла. Побитий зголосився в найближчому постерунку поліції, звідки вийшов з ним на місце нападу до стерунковий і ствердив, що напасники це відомі авантюристи, які вийшли з шинку Рота. Однак на ствердженні й скінчилося. Напасників не записано, а п. Шульгана відіслано до полікомісаріату III. діляниці. Однак і тут не записали його справою, тільки відіслано до ратункову станцію, то до суду, то знов до комісаріату, звідси знов на ратункову станцію, далше до команди поліції при вул. Казимирівській, врешті до судового лікаря д-ра Неметовського, який зажадав від побитого за лікарське свідоцтво 10 зол. Крім того побитий був у д-ра Прийма та в Народній Лічниці, звідки його відіслано знову до д-ра Неметовського. Не маючи грошей, п. Шульган врешті зрозигнував з дальшого гаядання порятунку у своїй пригоді і прийшов до редакції „Дня“, щоб бодай цією дорогою поскаржитися на свою кривду.

— Для охорони служниць. У звязку з трігінною смертю служниці лікаря д-ра Вахрута Львові, Анни Бахущ, яка в часі миття води впала на вулицю і збилася, адміністрація влада наказала поліції потягати до відпалдальности працевлаштування, які не забезпечують служниць при чищенні вікон охоронними посвами. Наслідком того до городського старєства вдалинули вже донесення.

ГАЛЯНТЕРІЯ ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА У ВЕЛИКИМ ВИБОРІ — ПО ЦІНАХ ДУЖЕ НИЗЬКИХ — ПОРУЧИ Ф-МА ЗІГМУНТ ЗАЛЕСКИН

65/53

Ботів ч. 4.

21-129

— Львівська хроніка. В останніх днях дозвизся масово фальсифікати 1-золотих монет. — На вул. св. Софії переїхав самохідний літну Марію Цеслевич, яку в грізному ставі відставлено до шпиталю. Шофера арештовано.

— Львівський суд розглядав справу якогось Гайдеса, що хоч мав жінку, члав парубка на конто женячки вимантив від 3 дівчат 1200 зол. та 264 дол. Гайдеса звільнили. — Газета припалапи в менті, коли вирвав О. Зелінський торбинку зі 120 зол.; він мотивував, що кілька днів вже примирив з голоду. — З оприлюднених припалапи, вломилася до складу шо Ерліха і забрала в нього на 5 тис. зол. футер. — 33-літня Іванна Гасікова, урядниця Балт. Кр. Господарства, отроїлася в кіні, з розумом, що чоловік розвівся з нею.

— Бандитизм. До мешкання Сабіни Могенштерн в Дрогобичі добулися грабівники, зажадавши грошей, почали її душити. Коли на крик нападеної прибіг один сусід, бандити втікли до губицьких лісів.

— З Польщі. Біля Стшмержниць вилав з локомотиви машиніст Цебо і попав під колесо, але вирятувався тільки тим, що негачеся, а лежачи на землі, вимантив з себе гроші. Декрет про мешки положився зловж шини. — Декрет про мешки неву мораторію появилися по святах, а звязку з чим всі заповіджені на 1. квітня скінчилися. — В Лодзі згоріла зовсім 3-поверховня ткальня А. Вінера, в якій в менті пожежі загинило 30 робітників, що не могли вистатати з будинку, бо сходи горіли. Вогнева стоража мусіла прорізувати крати в вирятувала 27 осіб в тому 13 важко попарених. З робітничої фабрики, що збожеволіла, кинувся в вогонь.

ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В УКРАЇНСЬКІЙ
ПРЕСІ

Із судової салі.

ЗА ВІДЧИТ В ЧЕСТЬ ЛЮБОВИЧА.

Дня 6. березня мин. року виголосила учениця жіночої семінарії у Львові, 19-літня Ольга Цимбаліста, у своїй класі відчит про Яр. Любовича й визнала після нього товаришок пошанувати пам'яті небіжчика двоохвилиною мовчанкою. Негайно після цього, коли вона йшла до хати на дорозі її арештували. Після кількох тижнів в'язниці звільнили її, але усунули зі школи. Дня 26. ц. м. відповідала вона за цей вчинок перед судом Нементовським за цей вчинок, а той, прослухавши її та кілька її товаришок як свідків, присудив Цимбалісту на 4 тижні тюрми з завішенням на 3 роки, мотивуючи лагідний присуд молодістю підсудної та тим, що вона доволі покарана втратою змоги вчитися. Боронив д-р В. Старосольський.

Відозви й комунікати.

ДО УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК-КАТОЛИЧОК.

При Укр. Кат. Союзі у Львові повстав Центральний Жіночий Кругок, якого перші Загальні Збори відбулися 9. ц. м. в салі Укр. Бесіди. На Зборах було прийнятих понад 60 пам.

Ціло новозаснованої організації є об'єднати усе українське католицьке жіноцтво в одну громаду, якої завданням було би дати католицькій вірі та моралі належне місце в наших родин, оцих клітинах нашого громадянства.

та в прилюдній діяльності і в цілості життя нашої нації. Центральний Жіночий Кругок при У. К. С. не має на меті поборювати чи розбивати існуючі вже жіночі установи, але внести в ці установи Ідею Христа, Його мораль як одинокую тріпку та доцільну підвалину нашої майбутності, нашого кращого завтра. До історії належать уя. фрази, що релігія є приватною річю — що світські установи не мають нічого з нею спільного, що місцем для релігії та одинокую її трибуною є церква. Такі погляди внесли в наше прилюдне життя релігійну байдужість і недоцінення релігійно-моральних чинників для його розвитку, а в далішій консеквенції безбожницькі засади, незгідні з християнським світоглядом. Нашим завданням буде виробити собі ясний католицький світогляд на всі ділянки людського життя, а передовсім у ділянці жіночого питання. Будемо боронити Христа і Його Церкву перед усіма затіями безбожницьких чинників і протиставитися усяким спробам порушення наших релігійних ідей. Христос мусить бути в наших родин, школах, у наших установах, в нашому приватному та громадському житті. Ціль наша ясна: з Христом і для Христа. Ми свідомі усіх труднощів і перепон, які будемо зустрічати на нашій дорозі. — та ми віримо, що з гаслом „Христос наша Сила“ їх поборемо.

Кличемо українське католицьке жіноцтво ставати членами нашої організації, бо лише спільними силами, зєдинени великою ідеєю „Христос і Україна“, сповнимо своє завдання й обов'язок супроти Бога і Нації!

Заяви вступлення в члени просимо слати на адресу: Антонія Конрадова, Львів, Галицька 20. Членська вкладка вноситься 25 сот. місцевих. У Львові, 20. березня 1934 р.

Управа Центрального Жіночого Круга при У. К. С.

А. Конрад, С. Фіголева, Ев. Тишинська.

Дописи.

Свято Крут. Дня 25. ц. м. святкувало громадянство панського повіту святочним концертом 16-ти роковин бою під Крутами. Свято відкривали історичні виступи словом про юнацький чин п. В. Янів зі Львова, за ним численно зібрана публіка нагородила його гучними оплесками. Після цього мішаний хор читав „Просвіту“ з Рави Руської під умовою управління „Просвіти“ Богдана відспівав „До срібнозвоних Сяк плем“ та вірш В. Янова „Крути“. З черги куж хор чит. „Просвіту“ з Любичі Камеральної під управою п. Косицького. Осина відспівав „Ой пущу я коничель“ та кілька стрідаклямувал вірш Олеса Бабія „Бій під Крутами“. По деклямації відбулася іспіванія поезії „Три мислі“ Олеса Бабія, яку виконали єдени чит. „Просвіти“ з Потелича під проводом студ. Богдана Дороцького. В другій частині святочного концерту хор чит. „Просвіту“ з Потелича під довголітньою управою студ. Миколи Миколи відспівав „Понад полем смерть іде“ та „Ура у бій“, а студ. Федик Дмитро з Гічка виголося рат, у якому переповні історичний огляд бою під Крутами. По рефераті член чит. „Просвіти“ Бабія „Просвіта“, а члени чит. „Просвіти“ з Потелича універсальну студ. Богдана Дороцького відіграли містерію, написану студ. Федиком, п. н. „Мість духів“. Святочний концерт, який підніс усіх учасників на душі, закінчено співанням національного гимну.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича.
Краковець:
27. III Мотра.
28. III Ватурин.
З Краківця їде театр до Яворова.

Великий Миський Театр.
Вікторок, 27. III. год. 7:30 веч. Прем'єра „Мистець Маноло“ Люціна Бляга.
Середа, 28. III. год. 8:15 Концерт П. Т. М.

Четвер, 29. III. Театр нечиний.

Театр Ріжнородностей.

Вікторок, 27. III. год. 7:30 веч. „Кандида“ Абон. 15.
Середа, 28. III. год. 7:30 веч. Представлення дясоване, всі місця 1 зол. „Ватерліо“.
Четвер, 29. III. Театр нечиний.

Кіна.

АПОЛЬО: „Світ належить до тебе“
АТЛАНТИК: „Кохання в пущі“.
ВАНДА: „Конгрес танцює“.
КАСНО: „Пильний свого чоловіка“ (Волес Бері, Марія Дреслер).
КОЛІСКИ: „Облава“, ревія „Коли світло згасне“.

КОПЕРНИК: „Я не дягола“ (Ме Вест), від год. 3—5 „Дар парів“.

МАРУСЕНЬКА: „Серце волоцюги“ та ревія: „Дажо, що маємо!“

МІРАЖ: „Пісня пісень“ (Маря Дітріх)

МУЗА: „Прощання з гріхом“.

ПАЛАС: „Пісенькар Варшави“.

ПАН: „Куртизана“ (Грета Гарбо), ревія „100% перцю“.

ПАСАЖ: „Св. Франціск із Асізі“, „Католицький візд у Відні“.

ХИМЕРА: „Моя мрія це ти“ (Ліліяна Сервей).

РАІ: „Кохання в авті“ (Джо Мая).

СВІТ: „Пісня ночі“ (Іван Кепура).

СТИЛЕВЕ: „Навчч мене кохати“ (Рам. Новаро), ревія: „Весна пробуджується“.

УТІХА: „Чоловіки та жінки“ та ревія.

Закордонне радіо.

Вікторок, 27. березня 1934.
Відень (506,8) 12:00, 22:15 Концерт, 17:20 Сочисти, 18:10 Сучасна австр. поезія; Братислава (298,8) 16:55 Спіл; Прага (470,2) 12:35 Концерт, 17:50 Скрипка, 19:30 „Чорт і Катерина“ оп. Двожака; Париж (1796) 14:00 Два фортепіани; Білгород (437,3) 17:00, 19:30 Спіл, 20:40 Хор; Берлін (366,7) 17:55 Листові та Брамсові пісні; Гайльсберг (291) 18:25 Шуманові пісні до слів Шаміса; Кенігсвустергаузен (1571) 17:00 Відь, „Образки з Уругваю“, Ляйпціг (362,2) 20:05 „Арядня на Накосі“ оп. Р. Штрауса; Мінхен (405,4) 20:30 Оп. музика; Бреслав (315,8) 18:20 Весняні пісні, 20:10 Сучасна нім. музика, 20:20 Спіл; Букарешт (212,6) 20:00 Спіл, 20:20 Симф. концерт; Будапешт (550,5) 17:00 Циг. музика, 18:30 „Парсифаль“ оп. Вагнера; Міліно (368,6) 20:00 Форт. ресітал, 20:45 Трансмі, з „Ля Скалі“, „Дібух“ оп. Людовіка Рокка; Рим (420,8) 13:00 Квартет, 21:00 Опера.

Середа, 28. березня 1934.

Відень (506,8) 21:00 Симф. концерт, Братислава (298,8) 12:35 Концерт, Прага (470,2) 20:45 Симф. концерт, Білгород (437,3) 16:30 Пісоньки, Кенігсвустергаузен (1571) 16:00 Концерт, 17:40 Пісоньки, Ляйпціг (362,2) 14:45 Концерт, 18:20 Баллад (спів), Букарешт (212,6) 20:00 Фортепіан, 20:45 Спіл, Будапешт (550,5) 13:30 19:20 Спіл, 18:15 Ресітал на альтині, 22:30 Циг. музика, Міліно (368,6) 11:15 Легка музика, 17:10 Спіл Рим (420,8) 13:00, 22:00 Легка музика.

Львівське радіо.

Вікторок, 27. березня 1934.
7:00—8:00 Ранішня аудіція; 12:05, 12:33 Популярна музика з гр. пилт; 15:25 Збіжана бірка; 15:30 Господарські вістки; 15:40 Концерт сальонової оркестри; 16:40 Жіночі часописи; 16:55 Концерт мішикової оркестри, спів (Евг. Мосаківський, баритон); 17:50 Туристичний бюлетень лав. зал. дирекції; 18:00 Промова в польській та англ. мові, богослуження з Ченстохови; 18:30 Форт. ресітал; 19:03 „Світла п. тині сьогодишньої Америки“ (аражіння з подорожі); 19:15 Весняна; 19:25 Фейлетон; 19:40, 19:43 Спортові вістки; 19:55 Сільва рерум; 20:00 Вибрані думки; 20:02 Популярна музика з гр. пилт; 20:20 Величопісний піснь (хор); 20:40 Лиг. четвертьгодини „Став у Любані“; 20:56 Грам. еліта; 20:57 Трансмі, з Міліна з театру „Ля Скалі“; „Дібух“ оп. Л. Рокка; в перерві „Сильветка автора містерії „Дібух“, Комунікати.

Середа, 28. березня 1934.

7:00—8:00 Ранішня аудіція; 12:05, 12:33 Симф. музика з гр. пилт, 15:25 Збіжана бірка, 15:30 Господарські вістки, 15:40 Фортепіан, 16:10 Для дітей: „Всюди добре, дома найліпше“, „Ісусові пташата“; 16:40 Листи та програми, 16:55 Славні артисти (кляресин, скрипка) з гр. пилт, 17:05 „Суспільне значіння дух. культури для жінок“, 17:20 Концерт, 17:50 Літер. четвертьгод. „Судний день“, 18:00 „Про цілі людських амаган“, 18:20 Весняна та гр. пилт, 18:45 Про „Вагнерового Парсифала“ (відч.), 18:58 Вибрані думки, 19:00 Трансмі, з Варшави з Вел. Театру муз. містерії „Парсифаль“; в перерві фея. „Про духа чеської поезії“, 21:20 Продовження „Парсифала“; в перерві Спортові вістки, 23:40 Відчит в есперанто про Піасудського.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 52650 зол.
На сьогодишній варшавській біржі потовано такі курси: Лондон 2708, Париж 3495, Берлін 21070, Ціріх 12147, Амстердам 35750, Прага 2203, Міліно 4587, Ньюйорк кабел 53075, Ньюйорк чен 53050.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ плати кооперативам для 26. III. масло 330, молоко — 18, сметана — 80, яйця 250—260.
Тенденція на масло сидня на молоко і сметану удержала на ядці знижжкола.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакції не відповідає

Нещасна жінка (з доброї родини), яку зазімив муж з 3 нелітніми дітьми, прохає в добрих людей допомоги для дітей, або праці. Візьметься за всяку роботу. Жертин (головно однієї і бідної для дітей) приймає Видавництво „Світ Дитини“, Львів, Зіморонича 3, для „Бездольної матері“.

Вислід дозволеної владою збірки „Дару Просвіти“ в грудні 1933 р. на збіркові листи:
У Львівським Воевідстві вібрано у районі філії:

Белз 11697 зол., Бібрка 36316 зол., Винники 8613 зол., Львів-повіт 34149 зол., Янів 7042 зол., Яворів 17875 зол., Дрогобич 42354 зол., Самбір 52406 зол., Саник-Динів 18336 зол., Устрики Дол. 9680 зол., Ходорів 20193 зол., Ярослав 15085 зол., Чесанів 43— зол., Мостиска 96— зол., Рава Руська 52064 зол., Перемишль 29145 зол., Рудки 14194 зол., Старий Самбір 156— зол., Краковець 3474 зол., Рогатин 43078 зол., Сокаль 65454 зол., Судова Вишня 9555 зол., Жовква 26250 зол., Городок Яг. 25334 зол., Комарно 20— зол., Львів-місто 410406 зол., Любачів 6499 зол., Добромиль 15440 зол., Ширець 14681 зол. — Разом 10.20840 зол.

У Станіславським Воевідстві вібрано в районі філії:
Бодехів 18246 зол., Богородчани 9910 зол., Деятин 4509 зол., Бурштин 26782 зол., Войничів 9811 зол., Турка н/Стр. 6949 зол., Коломия 129— зол., Тоннак 24875 зол., Тисменичани 15917 зол., Содолина 8295 зол., Миколаїв н/Дн. 19216 зол., Надвірна 2110 зол., Косів 9349 зол., Отинів 12760 зол., Рожитів 22975 зол., Сколе 33071 зол., Снятин 24009 зол., Станіславів 232— зол., Жидачів 9938 зол., Журавно 13343 зол., Галич 19867 зол., Городенка 22613 зол., Калущ 7427 зол., Кути 2759 зол., Долина 9169 зол. — Разом 3.700— зол.

У Тернопільським Воевідстві вібрано в районі філії:
Бережани 8204 зол., Борщів 37028 зол., Броди 16394 зол., Бусяк 9929 зол., Золочів 17135 зол., Мельники 23471 зол., Перемишляни 20397 зол., Тернопіль 127308 зол., Монастирська 8303 зол., Підгайні 22996 зол., Підволочиська 30313 зол., Радехів 7781 зол., Скалат 15436 зол., Бучач 38227 зол., Таусте 11664 зол., Чортків 2125 зол., Нова Село 4554 зол., Збараж 29738 зол., Зборів 18747 зол., Камінь Стр. 12658 зол., Глинина 50— зол., Грималів 27912 зол., Густин 24804 зол. — Разом 5.33846 зол.

Разом у всіх трьох Воевідствах 19.24686 зол.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта“ складає отрим усім жертводавцям, збірникам і всім тим, що причинились до успішного переведення збірки, щире подяку.

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК

КРІЗЬ ДИМ І ЗГАР

Ціна 50 сот., а поштовою перес. 60 сот.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

ФІРАНКИ, наші найновіші, ручної роботи зол. 9—. Воляні ковдри брестові на безпін. Фрайліх, Львів, Спастська 11, 26/33

ЕЛЕКТРОІНСТАЛЯТОРИМ поручи всілякі істалаційні матеріали найдешевше джерело у Польщі, Електронель — Львів, Коперника 10, тел. 11-21. 1291 1-2

ВУГОЛЬ: Калитяк, Байки 14. Тел. 16-11 1006 12-11

ГАРНІ КВІТИ як хочеш мати в квітні на балкони, в городі то уживай низові пастилки „Тесі“ (потас, фосфор, азот) 50 сот. Жалайте в салати „Народної Торговлі“, дрогеріях і спедах насіння. 1112 1-3

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ першої клясти можна найдешевше набути в крамниці „Українського Народного Мистецтва“ Львів, вул. Косцюшка 1. 1294 1-4

СВІЧНИКИ, столиківі лампи, електричні начиння та жарники у величній виборі у передсвятчній часі — поручи найдешевше складники у Польщі, Електронель, Львів, Коперника 10, телеф. 11-21. 1291 1-3

УМЕБЛЬОВАНА кімната до винайму. В домість: Личаківська 177, жет. 8 від 12 до 15. год. 1—

З КІМНАТИ, передпокій, кухня, ванна 90 зол. Тарновського 43. 1—

ВИНАЙМУ відомо комфортаву, городня з гаражом або без. Декерта 11. — біля Городенької побіч „Маслосоюзу“. 1307 1-4

НА СВЯТА — Вуження у фірмі — 84 Кові, Городенська 3, Личаківська 15 — Прийди і переконайся! 1306 1-13

ХОДОРІВ Будівельні парселі центрально положені на догідних умовах оазійно на продаж „Оказія“, Адміністрація. 1304 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакції не відповідає

Купуйте лише цикорію

„ЛУНА“

виріб кооператив „Суспільний Промисл“ Львів, Церковна 2.

Присилайте передплату!

ДІЛО

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто пошт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТИ В КРІЮ:
Місячно 5-00 зл.
Чвертьрічно 15-00
Піврічно 30-00
Річно 60-00
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 дол.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр.
Італії 7-50 зл., Німеччині 7-50 зл.,
Швейцарії 5 ш. фр., Чехослова-
ччині 30 ч. к., Румунії 120 лей, Ба-
гарії 7-50 зл., Австрії 7-50 зл.—
Зіслати адресу і зл.

Телеф. Редакції: 25-41.
Друкарні: 23-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Після першого льосування „Діла“.

Бюро подали ми коротку вістку про довший час проголошували. Сьогодні ми раз, бо більше до них не вернемо. Подаємо ПОДОРОЖ залізницею і кораблем праз Галичину, білет першої класи, на трасі: Львів—Констанца, опісля кораблем Чорне Море—Константинополь—Море Дарданелі—Егейське Море—довко Азі—Яффу (Палестина)—Гаїфу—Піреус—Лавова. Білет тої їзди коштує зол. 105. Прогонку уладжує Польське Транс-портне Корабельне Т-во Лінія Ганна—Василий. Васильком премії став п. Ярослав Савицький, Львів.

2. МАШИНА ДО ШИТТЯ, жіноча, т. зв. 15/16 з гарнітуром, світової фабрики Singer Sewing Machine Company, вартості зол. 515. Васильком: п. Надія Шкляр, Острів, Волинь.

3. СИНІЙ ЛИС, або жіноче чи мужеське одяго до вибору, вартості зол. 500 від фірми: Гартневський, площа Калітульня ч. 3. Васильком: проф. д-р Ол. Колесса, Прага.

4. АНГЛІЙСЬКИЙ CERVIC WESWOOD на 1200, 123 штук посуду марки The Pontracina, Broom Bros. England, вартості зол. 440 — за-везений у фірмі: Олександр Онісько. — Васильком: п. Стефанія Нападівич, Посіч, п. Лисець.

5. УКРАЇНСКА ЗАГАЛЬНА ЕНЦИКЛЮПЕДІЯ, — 3 томів, опрацьовані в шкіру. Вартість зол. 270. Васильком: п. Неоніла Савицькова, Львів.

6. ЛІСУВАННЯ, олімпіада, першої класи (жінки, газ, борошнина) в сезоні для двох осіб лісування живої Черче. — В лісуванні Васильком: п. Стефанія Нападівич, Посіч, п. Лисець.

Васильком: п. Стефанія Нападівич, Посіч, п. Лисець. На цьому кінець акції льосування першої групи премій і заповідаємо, що в най-ближчих днях приступаємо до дальшого проголошування премій на чергове льосування, в якому братимуть участь всі точні передплатники, а між ними очевидно й ті, які вже запла-тили передплату по кінець червня ц. р.

Цісар Манджурії засуджений на смерть.

Заколотом в Навкін, тамошній китай-ській „демократичній уряд“ на основі переведеної судовою трибуналом розправи видав заочний вирок смерті на Пуї, що коронувався недавно на ім'я Манджурії. Розуміється, що цей вирок — тільки теоретичне означення, хіба що цей вирок виконає манджурського цесаря.

Вислід льосування першої групи премій, яку подаємо повний випис цих премій останній раз їх нових власників.

входять купелі, лікарська оліка, мешкання і адміністраційні оплати. Вартість зол. 250. Васильком: п. Іван Плятковський, Варшава.

7. УМЕБЛЮВАННЯ, вартості зол. 200, до вибору, або на замовлення у фірмі: Перша українська артистично-столярська робітня — Тимочко і Гальов, — Львів, вул. Коперника ч. 54. Васильком: п. Омелян Кормош, Перемишль.

8. КАФЛЕВА ПІЧ або КУХНЯ, у довший красці, вартості зол. 200. Виконання переведе фірма: Михайло Галибей, склад кафлевих печей і кухонь. Львів, вул. Петра Скарги ч. 5. Васильком: п. Стефанія Нападівич, Посіч, п. Лисець.

9. ДВІ КОВДРИ, азаманкові на волні, за-куплені у фірмі: Р. Банк, Львів, Марійська пло-ща ч. 6. Вартість зол. 150. Васильком: п. Михайло Бобеляк, Сороки, п. Ширель.

10. ШВАЙЦАРСЬКИЙ ГОДИННИК, му-жеський, ніклевий, світової марки Longines, закуплений у фірмі: А. Циппер, Львів, Ринок ч. 32. — Вартість зол. 100. Васильком: Поділь-ський Союз Кооператив, Тернопіль.

11. ШКІРКИ НА ФУТРО, вартості зол. 150, до вибору у фірмі Промислово Торговельна Спілка „Хром“, Львів, вул. Руська ч. 20. Васильком: п. Степан Тищенко, Здобувів.

12. ВЗУТТЯ мужеське, жіноче, дитяче, вар-тості зол. 100, до довільного вибору або на замовлення у фірмі: Г. Чорний і О. Беряк, Львів, вул. Руська ч. 3. Васильком: п. Онуфрій Остапчук, Кривеньке, п. Товстенке.

емо успіхів і прохаємо звернутись до Адміні-страції „Діла“ в справі обняття своїх премій у посідання.

першої групи премій і заповідаємо, що в най-ближчих днях приступаємо до дальшого проголошування премій на чергове льосування, в якому братимуть участь всі точні передплатники, а між ними очевидно й ті, які вже запла-тили передплату по кінець червня ц. р.

— 0 —

Довкола афери Ставіського.

ШЕ ОДИН СПІЛЬНИК СТАВІСЬКОГО.

Як повідомляють з Парижа, слідчий суддя Ено арештував ще одного співзасідателя Ставіського, а саме Ено, що передав був інспекто-ру бачальні чеків Ставіського і їзди з чинником до Лондону, щоб заставити там лорда Ставіського. Коли поліція прийшла до його мешкання, Ено втік. Ного втеча була доволі швидкою, що від кількох днів планували його заарештувати. Колиж розписано за-везений акти, оголосився сам на поліцію. Він був одягнений боксером, опісля займався ріж-ними нечестивими справами, аживаючи шантажу. Бачим характері аживав його теж Ставіський.

ПАРИЖ, 26. III. ПАТ. „Парі Суар“ приніс вирок до арештування Ено, який мав заяв-ити, що він був арештований його ошу годи-ни, уряд мусів би впасти.

РЕШТА КЛЕЙНОДІВ СТАВІСЬКОГО.

ЛОНДОН, 26. III. ПАТ. „Дейлі Геральд“ повідомляє, що інспектор французької поліції

Педенієс викрив при допомозі льондонських інспекторів решту дорожніхностей Ставісько-го, заставлених в різних льонбардах. Вартість тих касинодів має бути величезна. Мала їх за-ставити в різних відступах часу льондонська тансерка Феліс Ново, співзасідатель Романіна.

СЕРЕД НЕТРИВ ЗЛОЧИНУ СТАВІСЬКОГО.

ПАРИЖ, 26. III. ПАТ. Підозріаний в убивстві деп. Гальмота публіцист Бруаїє оголошує ко-респонденцію, що має виказати його злібії. Є це лист одного антикаря в Каен, писаний 15 днів після убивства Гальмота в 1928 р. Антикар інформує Бруаїєра про загалом смерті Галь-мота і зазначає, що прилюдна опінія приписує злочин отроєння Гальмота якомусь Коберові, який перед своїм вбивством дав велике принят-тя. На цьому принятті рішено отроїти Гальмо-та. Одинокий свідок смерті Гальмота, один а-раб умер три дні пізніше серед загадкових об-ставин.

— 0 —

30 тисяч марок нагороди за виявлення атентату.

Президент берлінської поліції оголосив, що нагороду за виявлення сприяння в атентаті на Ен-рих фон Ліппа 21. ц. м. підписав. Тоді на 30 тисяч марок. Одночасно віде-ти заголошення до населення з закликом співбрати

а поліцію. В розіпаленім обіймав подаю по-добрий опис і члени самоходу, що заходились біля місця атак. Власники самоходу досі не зголошували, щоб подати свої спостереження.

— 0 —

Пильне!

Увага! Хто ще протягом місяця березня зложить ощадностеву вкладку за січень, лютий і березень на ПРЕМІЙНУ КНИЖЕЧКУ в Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“ у ЛЬВОВІ, вул. РУСЬКА ч. 20, той набуде право брати УЧАСТЬ у ЛЬОСУ-ВАННІ премійних книжочок у цьому році. Пояснення про премійні книжечки Банк на бажан-ня вислалася.

Міжнародний корпоративізм.

ІТАЛІЯ, АВСТРІЯ, МАДЯРСЬКА.

(Від нашого кореспондента.)

Рим, 22. III. 1934.

Зустріч трьох голов трьох урядів, Мусолі-ні, Дольфус, Гембеш, щасливо завершилася підписом трьох протоколів, із яких одна полі-тичний і два характеру економічного і комер-ційного.

Поминаючи факт, що римська конферен-ція уявляє перше здійснення плану Мусоліні завести економічний лад у наддунайській сму-зі, вона цікава ще й поширення цього потріб-ного договору.

Найперше коротко і ясно упорядкуймо те-пер заключені угоди, що тутіляються:

1) Поширення комерційних конвенцій, які вже існують між Італією, Австрією і Мадя-рщиною, а які мають на цілі взаємно влекшува-ти експорт, розширюючи доповнювальний ха-рактер респективних національних економік;

2) умовини для преференційних мит на ав-стрійські промислові продукти і заключення порозуміння між австрійським і італійським промислами.

3) пристосування конвенцій забезпечен-ня, щоб Мадярсина могла поконати труднощі, які походять від знижки цін збіжжя;

4) поширення транзитного руху через ад-рійські порти.

Що торкається 2. і 3. точок вище наведе-ної схеми, скажемо, що забезпечення, які вони обіймають, були подиктовані контингентальни-ми положеннями. Що торкається четвертої то-чки, то треба зазначити, що вже від років ав-стрійський кран ішов шляхом на Триєст і, то-діж, через Фіюме переходив кран Мадярсини, якого тонаж збільшувався. Протоколи устій-нюють каявузі, які цей купецький рух в ад-рійських портах роблять більше доцільним і легшим.

Але найцікавіша точка нашої схеми пер-ша. В ній зовсім ясно помінаємо зародок того, що думаємо буде слушно назвати: Міжнарод-ний корпоративізм. У попередній статті, яка була появилася в цьому щоденнику, ми захо-дилися дати ясно ідею корпоративізму, а са-ме, що це є гармонія між продукцією і консум-цією. Римський договір переводить у міжна-родний план підставові думки корпоративізму. На місце категорій приходять нації: нація, у якій переважає промисла, мусить регулювати своє виробництво залежно від вимагань нації, яка консумує; хліборобська нація науково ре-гулюватиме свою продукцію залежно від того, скільки консумуватимуть інші країни.

Римський договір є доступний для усіх дер-жав доброї волі, для усіх націй, які, постепен-но хотять позбутися причини внутрішньої крі-зи: Тим самим вони змагаються до правдиво-го миру в Європі і світі.

Фашизм відкидає історичний матеріалізм. Але він є надто реалістичний, щоб не ува-жати, що переміна економічного ладу, це най-важчий чинник миру. А найважшим перш-у абсолютну причину національної кризи — не-рівномірність між продукцією і консумцією — і послідовну розв'язку цієї важкої проблеми, береться за здійснення своєї доктрини на між-народному полі.

Львів. Майнаді.